

see, at naar man beskatter en Indtægt af 500 Rd. og en Indtægt af 5,000 Rd. forholdsvis lige høit, saa er man ikke billig og retfærdig, og naar den høitagtede Finantsminister har gjort opmærksom paa, at der dog ogsaa efter det ved 2den Behandling vedtagne Forslag spares mere Skat af 200 Rd. end af 100 Rd., saa var denne Bemærkning overflødig, thi Ingen har dog troet det muligt at komme med en Lov, der ikke forlangte mere af 200 Rd. end af 100 Rd. Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) fortalte os, at en saadan stigende Scala var grundfalsk fra Ende til anden, og for at bevise dette sagde han: Lader os saa gaae noget høiere, lader os f. Ex. tage 90,000 Rd. fra den Mand, som har en Indtægt, der overskrider et vist Maximum med saa Meget. Jeg kom derved til at tænke paa Fortællingen om den Mand, som læsede Steen paa en Vogn; han lagde den ene Steen efter den anden op paa Vognen og sagde: „Kunne Hestene trække de andre Steen, saa kunne de trække denne med“, og han vedblev at føre dette Raisonnement saa længe, indtil Hestene ikke kunde trække Læsset. Saa sagde han, idet han begyndte at læsse af Steen for Steen: „Kunne de ikke trække de andre Steen, kunne de heller ikke trække denne“, og saaledes blev han ved, indtil Vognen var tom. Naar man vil føre et saadant Raisonnement, saa har det ærede Medlem Ret. Jeg gaaer imidlertid ud fra, at der er visse almindelige Grundprinciper for Fremgangsmaaden i en saadan Sag, og at almindelig Menneskeforstand ikke vil føre et saadant Raisonnement. Jeg kunde ogsaa næsten fristes til at sige, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem behandlede denne Sag, ikke var alvorlig, men snarere spøgfuld, og jeg troer derfor heller ikke, at den har overbevist om, at en stigende Scala er „grundfalsk“. For mig staaer det saaledes, at naar man ikke kan faae en saadan stigende Scala, er en Indtægtsstat en uretfærdig og ubillig Skat, og saa bryder jeg mig ikke om at berede den foreliggende Lov Vanskeligheder; thi jeg vil ikke være med til at indføre en saadan uretfærdig og ubillig Bestatning. Jeg skal derfor anbefale Endringsforslaget under Nr. 3 til Vedtagelse af de ærede Medlemmer.

Berg: Jeg indseer Nødvendigheden af, at Staten faaer forsøgede Indtægter, og derfor har jeg ved en tidligere Leilighed erklæret, hvad jeg her skal gjentage, at jeg har ifinde at stemme for denne Indkomstskattelov saaledes, som Fleertallet i dette Thing vil være enigt om den, hvad enten Opkrævningen af Skatten skete efter det ene eller det andet System, og jeg ønsker ogsaa meget gerne, at det bliver den nuværende høitagtede Finantsminister, der kommer til at udføre denne Lov. Jeg vilde derfor have været i Forlegenhed med min Stemmegivning overfor de to Forslag til § 6, som den høitagtede Finantsminister modsætter sig, dersom den høitagtede Finantsminister i sit Foredrag havde holdt sig til at tale imod dem af Betimelighedshensyn og af disse Hensyn fraraadet os at gaae ind paa Forslagene; men han udtalte sig saaledes mod deres Realitet, at jeg troer, at det vilde være betænkeligt for os, der hylde den Tanke, der ligger til Grund for disse Forslag, og sætte stor Pris derpaa, om vi, ligeoverfor saadanne Udtalelser af Ministeren, der endnu ere blevne forstærkede af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage), og tiltraadte, saavel ved den tidligere Behandling som idag af den ærede Ordfører, nu ikke vilde vedtage disse Forslag; deri vilde nemlig ligge ligesom en Erkjendelse af, at vi billigede de Realitetsindsigelsler, som ere gjorte imod Forslagene. Jeg kunde derimod forstaae, at, dersom der fra den høitagtede Finantsminister og de ærede Medlemmers Side, samtidig med, at de af Betimelighedshensyn gjorde Indsigelse mod nu at vedtage Forslagene, var kommet en Anthynding af, at man nok kunde mødes i Tanken med os senere, naar Sagen atter kom for, at da maant et Medlem vilde have betænkt sig paa nu at fastholde Forslagene, og jeg vilde da, som sagt, have været i Forlegenhed med min egen Stemmegivning. Nu er jeg det derimod ikke længere, thi jeg troer ikke, at de Vanskeligheder, som stille sig iveien for Loven, selv om vi vedtage dette Forslag, skulle hindre os i at stemme for dem, forsaavidt vi anerkjende, at de have et indre Værd. Med Hensyn til Forslagets Natur og Bestaaffenhed har man jo indvendt, at det var en meget vanskelig Wei at